

Sygn. akt IV CNP 64/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi uczestniczki postępowania H.P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w G.
z dnia 27 września 2006 r., sygn. akt [...],
w sprawie z wniosku W.L. i L.L.
przy uczestnictwie [...]
o dział spadku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 października 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżyła w części prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 września 2006 r. wydane w sprawie o dział spadku i zniesienie współwłasności.

Wymagania o charakterze konstrukcyjnym, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Należy do nich m.in. obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono w sytuacji przewidzianej w art. 424¹ § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi (pkt 5). Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c. w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylene orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W orzecznictwie do „wyjątkowych wypadków”, o których mówi § 2 art. 424¹ k.p.c. zalicza się ciężką chorobę strony uniemożliwiającą wniesienie środka odwoławczego, stan psychiczny strony uniemożliwiający podjęcie rozsądnej decyzji co do zaskarżenia niekorzystnego rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, katastrofę, klęskę żywiołową, błędne poinformowanie przez pracownika sądu i sposobie i terminie zaskarżenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 lutego 2006 r. III CNP 4/06, OSNC, nr 6, poz. 113). Nie można uznać za „wyjątkowy wypadek” podniesionej przez skarżącą okoliczności - zaniechania zaskarżenia rozstrzygnięcia ze względu na uzyskanie informacji o wniesieniu apelacji zawierającej tożsame zarzuty przez innego wnioskodawcę.

Jeżeli zmiana zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych była lub jest możliwa albo jeśli nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., skarga podlega odrzuceniu.

Wobec powyższego na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzucił skargę.